

• DO NOTOVĚNO SEŠITU NAPIŠ STUPNICE B dur, OZNAČ PŮLTÓNŮ,
HLAVNÍ STUPNĚ, NAPIŠ T⁵, T⁶, T⁷ &

Bedřich Smetana

Narozen: 2. března 1824 v Litomyšli

Dětství

V pěti letech začal hrát na malé housličky, později i na klavír, který si velmi oblíbil, protože si na něj mohl hrát své oblíbené melodie. Když bylo malému Bedřichovi šest a půl roku, vystoupil v Litomyšli na jedné besídce. Zahrál v té době oblíbenou skladbu s nečekaně velkým úspěchem. Zanedlouho složil první taneční skladbu pro klavír.

Hudební život:

Působil ve Švédsku, kde se stal dirigentem a oblíbeným koncertním umělcem. Po návratu do Čech založil pěvecký sbor Hlahol. Ztrácí sluch, ale nepřestává skládat. V této době složil svá největší díla. Umírá 12. května 1884 a je pohřben na Vyšehradě.

12. květen se tak stal dnem, kdy každoročně začíná hudební festival Pražské jaro.

Dílo: POSLECHNI SI SYMF. BÁSEŇ
"VL TAVA"

Opery: Braniboři v Čechách, Prodaná nevěsta, Dalibor, Libuše, Dvě vdovy, Hubička, Tajemství, Čertova stěna.

Pro orchestr: Cyklus symfonických básní **Má vlast** se skládá z těchto částí: **Vyšehrad, Vltava, Šárka, Z českých luhů a hájů, Tábor, Blaník.**

Pro klavír: Na břehu mořském, České tance, Polky, Lístky do památníku.

Sbory: Dvě „Hesla“ – pro Hlahol.

Pracovní zvyky při komponování: Ráno vstával okolo 9. hodiny, nejdříve psal při jasném slunečním světle. Psal skoro krasopisně, během psaní neužíval klavíru.

Záliby: Bedřich Smetana byl dobrým tanečníkem. Rád hrával karty a šachy. Lovil zvěř (později jen přihlížel jako divák), někdy se jenom tak procházel v přírodě. Také se věnoval psaním deníků.

Oblíbené jídlo a pití: škubánky, z nápojů mělnické víno, málo jedl a pil.

Úsměvy: V tak velkém a složitém aparátu, jakým je opera, často dochází k nejrůznějším konfliktům mezi členy a vedením. Nebylo tomu jinak ani v době, kdy byl kapelníkem B. Smetana. V divadlech se provinění vždy trestala peněžitou pokutou. Stalo se jednou, že několik členů sboru rušilo při zkoušce a měli proto zaplatit pokutu. Rozhodli se, že půjdou poprosit kapelníka Smetanu, aby jim trest odpustil. „Ne, to nejde,“ řekl Smetana. „Víte co? Já za vás ten trest zaplatím sám, pokudta však musí být.“ A tak se také stalo.